EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 16.7.2021
COM(2021) 388 final

ANNEX

PRILOGA

k

predlogu SKLEPA SVETA

o pristopu Evropske unije h Konvenciji o priznavanju in izvrševanju tujih sodnih odločb v civilnih ali gospodarskih zadevah

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

KONVENCIJA O PRIZNAVANJU IN IZVRŠEVANJU TUJIH SODNIH ODLOČB V CIVILNIH ALI GOSPODARSKIH ZADEVAH

Pogodbenice te konvencije so se –

v želji, da bi s pravosodnim sodelovanjem spodbudile učinkovit dostop do sodnega varstva za vse ter olajšale na pravilih temelječo večstransko trgovino in naložbe ter mobilnost,

v prepričanju, da je mogoče tako sodelovanje okrepiti z enotnim naborom temeljnih pravil o priznavanju in izvrševanju tujih sodnih odločb v civilnih ali gospodarskih zadevah, da se olajša učinkovito priznavanje in izvrševanje takih sodnih odločb,

v prepričanju, da tako okrepljeno pravosodno sodelovanje zahteva zlasti mednarodno pravno ureditev, ki zagotavlja večjo predvidljivost in varnost v zvezi s svetovnim pretokom tujih sodnih odločb ter ki dopolnjuje Konvencijo z dne 30. junija 2005 o sporazumih o izbiri sodišča –

odločile v ta namen skleniti to konvencijo in so se dogovorile o naslednjih določbah:

POGLAVJE I – PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1
Področje uporabe

1. Ta konvencija se uporablja za priznavanje in izvrševanje sodnih odločb v civilnih ali gospodarskih zadevah. Zlasti ne zajema davčnih, carinskih ali upravnih zadev.

2. Ta konvencija se uporablja za priznavanje in izvrševanje sodne odločbe, ki jo je izdalo sodišče ene države pogodbenice, v drugi državi pogodbenici.

Člen 2
Izključitev iz področja uporabe

1. Ta konvencija se ne uporablja v naslednjih primerih:

(a) status in pravna sposobnost fizičnih oseb;

(b) preživninske obveznosti;

(c) druge zadeve, povezane z družinskim pravom, vključno z ureditvami glede premoženjskih razmerij med zakoncema in drugimi pravicami ter obveznostmi, ki izhajajo iz zakonske zveze ali podobnih razmerij;

(d) oporoke in dedovanja;

(e) plačilna nesposobnost, poravnava, reševanje finančnih institucij in podobne zadeve;

(f) prevoz potnikov in blaga;

(g) čezmejno onesnaževanje morja, onesnaževanje morja na območjih zunaj nacionalne pristojnosti, onesnaževanja morja z ladij, omejitev odgovornosti za pomorske zahtevke, generalna havarija;

(h) odgovornost za jedrsko škodo;

(i) veljavnost, ničnost ali prenehanje pravnih oseb ali združenj fizičnih ali pravnih oseb in veljavnost odločitev njihovih organov;

(j) veljavnost vpisov v javne registre;

(k) obrekovanje;

(l) zasebnost;

(m) intelektualna lastnina;

(n) dejavnosti oboroženih sil, vključno z dejavnostmi njihovega osebja pri opravljanju uradnih dolžnosti;

(o) dejavnosti preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, vključno z dejavnostmi osebja organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj pri opravljanju uradnih dolžnosti;

(p) protimonopolne (konkurenčne) zadeve, razen če sodna odločba temelji na ravnanju, ki pomeni protikonkurenčni sporazum ali usklajeno ravnanje med dejanskimi ali potencialnimi konkurenti zaradi določanja cen, dogovorjenega oddajanja ponudb, vzpostavitve omejitev ustvarjenega rezultata ali kvot ali delitve trgov z dodelitvijo strank, dobaviteljev, ozemelj ali gospodarskih panog, ter če sta tako ravnanje in njegov učinek oba nastala v državi izvora;

(q) prestrukturiranje državnega dolga z enostranskimi državnimi ukrepi.

2. Sodna odločba ni izključena iz področja uporabe te konvencije, kadar se zadeva, za katero se ta konvencija ne uporablja, pojavlja zgolj kot predhodno vprašanje v postopku, v katerem je bila sodna odločba izdana, in ne kot predmet postopka. Zlasti zgolj dejstvo, da se taka zadeva pojavi v okviru obrambe, ne izključuje sodne odločbe iz uporabe Konvencije, če ta zadeva ni predmet postopka.

3. Ta konvencija se ne uporablja za arbitražne in sorodne postopke.

4. Sodna odločba ni izključena iz področja uporabe te konvencije zgolj zaradi dejstva, da je država, vključno z njeno vlado, vladno agencijo ali katero koli osebo, ki deluje v imenu te države, stranka v postopku.

5. Nič v tej konvenciji ne vpliva na privilegije in imunitete držav ali mednarodnih organizacij glede njih samih ali njihovega premoženja.

Člen 3
Opredelitve pojmov

1. V tej konvenciji:

(a) „toženec“ pomeni osebo, proti kateri je bil v državi izvora vložen zahtevek ali nasprotna tožba;

(b) „sodna odločba“ pomeni vsako vsebinsko odločitev sodišča, ne glede na to, kako je odločitev poimenovana, vključno z odredbo ali nalogom, in določitev stroškov postopka, ki jo izreče sodišče (vključno s sodnim uradnikom), če se določitev navezuje na vsebinsko odločitev, ki se lahko prizna ali izvrši na podlagi te konvencije. Začasni varstveni ukrep ni sodna odločba.

2. Šteje se, da ima subjekt ali oseba, razen fizične osebe, običajno prebivališče v državi:

(a) v kateri ima uradni sedež;

(b) na podlagi zakonodaje katere je bila ustanovljena ali je nastala;

(c) v kateri ima glavno upravo ali

(d) v kateri ima sedež opravljanja glavne dejavnosti.

POGLAVJE II – PRIZNAVANJE IN IZVRŠEVANJE

Člen 4
Splošne določbe

1. Sodna odločba, ki jo izda sodišče države pogodbenice (države izvora), se prizna in izvrši v drugi državi pogodbenici (zaprošeni državi) v skladu z določbami tega poglavja. Priznavanje ali izvrševanje se lahko zavrne le iz razlogov, določenih v tej konvenciji.

2. V zaprošeni državi se vsebinski preskus sodne odločbe ne izvaja. Tam se lahko izvaja le presoja, potrebna za uporabo te konvencije.

3. Sodna odločba se prizna le, če ima učinek v državi izvora, in se izvrši le, če je v državi izvora izvršljiva.

4. Priznavanje ali izvrševanje se lahko odloži ali zavrne, če je sodna odločba iz odstavka 3 predmet preskusa v državi izvora ali če se rok za običajni preizkus sodne odločbe ni iztekel. Zavrnitev ne preprečuje naknadnega zahtevka za priznavanje ali izvrševanje sodne odločbe.

Člen 5
Podlage za priznavanje in izvrševanje

1. Sodna odločba je upravičena do priznavanja in izvrševanja, če je izpolnjena ena od naslednjih zahtev:

(a) oseba, zoper katero se zahteva priznanje ali izvršitev, je imela v času, ko je postala stranka postopka na sodišču izvora, običajno prebivališče v državi izvora;

(b) fizična oseba, zoper katero se zahteva priznanje ali izvršitev, je imela v času, ko je postala stranka postopka na sodišču izvora, sedež opravljanja glavne dejavnosti v državi izvora, zahtevek, na katerem temelji sodna odločba, pa je izhajal iz opravljanja te dejavnosti;

(c) oseba, zoper katero se zahteva priznanje ali izvršitev, je oseba, ki je vložila zahtevek, ki ni nasprotna tožba in na katerem temelji sodna odločba;

(d) toženec je imel v času, ko je postal stranka postopka na sodišču izvora, v državi izvora podružnico, predstavništvo ali drugo poslovno enoto brez ločene pravne osebe, zahtevek, na katerem temelji sodna odločba, pa je izhajal iz dejavnosti te podružnice, predstavništva ali druge poslovne enote;

(e) toženec je med postopkom, v katerem je bila izdana sodna odločba, izrecno privolil v pristojnost sodišča izvora;

(f) toženec je pred sodiščem izvora predložil vsebinske trditve, ne da bi izpodbijal pristojnost v roku, določenem v zakonodaji države izvora, razen če je očitno, da z izpodbijanjem pristojnosti ali izvrševanja pristojnosti v skladu z navedeno zakonodajo ne bi uspel;

(g) sodna odločba se je nanašala na pogodbeno obveznost in jo je izdalo sodišče države, v kateri je bila ta obveznost izpolnjena ali bi morala biti izpolnjena, v skladu s

(i) sporazumom med strankami ali

(ii) zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, če ni dogovorjenega kraja izpolnitve,

razen če dejavnosti toženca v zvezi s transakcijo očitno niso bile namensko in bistveno povezane z navedeno državo;

(h) sodna odločba se je nanašala na najem/zakup nepremičnine in jo je izdalo sodišče države, v kateri je nepremičnina;

(i) sodna odločba zoper toženca se je nanašala na pogodbeno obveznost, zavarovano s stvarno pravico na nepremičnini, ki je v državi izvora, če je bil pogodbeni zahtevek vložen skupaj z zahtevkom proti istemu tožencu v zvezi s to stvarno pravico;

(j) sodna odločba se je nanašala na nepogodbeno obveznost, ki je izhajala iz smrti, fizične poškodbe ali škode na stvarnem premoženju ali izgube stvarnega premoženja, dejanje ali opustitev, ki sta neposredno povzročila tako škodo, pa sta bila izvedena v državi izvora, ne glede na to, kje je škoda nastala;

(k) sodna odločba se nanaša na veljavnost, strukturo, učinke, upravljanje ali spremembe trusta, ustanovljenega prostovoljno in s pisnim dokazilom, ter:

(i) v času, ko se je postopek začel, je bila država izvora v aktu o ustanovitvi trusta določena kot država, katere sodišča odločajo v sporih o takih zadevah, ali

(ii) v času, ko se je postopek začel, je bila država izvora v aktu o ustanovitvi trusta izrecno ali implicitno določena kot država, v kateri je glavna uprava trusta.

Ta pododstavek se uporablja le za sodne odločbe glede notranjih vidikov trusta med osebami, ki so ali so bile v trustovskem razmerju;

(l) sodna odločba se je nanašala na nasprotno tožbo:

(i) kolikor je bilo odločeno v korist vložnika nasprotne tožbe, če je nasprotna tožba izhajala iz iste transakcije ali dogodka kot zahtevek, ali

(ii) kolikor je bilo odločeno zoper vložnika nasprotne tožbe, razen če je zakonodaja države izvora zahtevala vložitev nasprotne tožbe za preprečitev prekluzije;

(m) sodno odločbo je izdalo sodišče, določeno v sporazumu, sklenjenem ali dokumentiranem pisno ali s katerimi koli drugimi sredstvi obveščanja, ki omogočajo dostopnost informacij, tako da se slednje lahko uporabijo pri poznejšem sklicevanju, razen sporazuma o izbiri izključno pristojnega sodišča.

Za namene tega pododstavka „sporazum o izbiri izključno pristojnega sodišča“ pomeni sporazum, ki ga skleneta dve ali več strank in v katerem so za namen odločanja v sporih, ki so ali bi lahko nastali v zvezi z določenim pravnim razmerjem, določena sodišča ene države ali eno ali več posebnih sodišč ene države, s čimer je izključena pristojnost vseh drugih sodišč.

2. Če se priznavanje ali izvrševanje zahteva zoper fizično osebo, ki deluje v prvi vrsti za osebne, družinske ali gospodinjske namene (potrošnika), v zadevah, povezanih s potrošniško pogodbo, ali zoper zaposlenega v zadevah, povezanih s pogodbo o zaposlitvi zaposlenega:

(a) se odstavek 1(e) uporablja le, če je bila privolitev dana pred sodiščem, in sicer ustno ali pisno;

(b) se odstavek 1(f), (g) in (m) ne uporablja.

3. Odstavek 1 se ne uporablja za sodno odločbo, ki se nanaša na stanovanjski najem/zakup nepremičnine ali na registracijo nepremičnine. Taka sodna odločba je upravičena do priznanja in izvršitve le, če jo je izdalo sodišče države, v kateri je nepremičnina.

Člen 6

Izključna podlaga za priznavanje in izvrševanje

Ne glede na člen 5 se sodna odločba, ki se nanaša na stvarne pravice na nepremičnini, prizna in izvrši, če in samo če je nepremičnina v državi izvora.

Člen 7

Zavrnitev priznavanja ali izvrševanja

1. Priznavanje ali izvrševanje je mogoče zavrniti, če:

(a) listina o začetku postopka ali enakovredna listina, vključno z navedbo bistvenih elementov zahtevka:

(i) tožencu ni bila vročena pravočasno in na način, da bi lahko pripravil obrambo, razen če je toženec nastopil pred sodiščem izvora in v svoji obrambi na sodišču izvora ni ugovarjal vročanju, če pravo države izvora dopušča ugovor glede vročanja, ali

(ii) tožencu v zaprošeni državi ni bila vročena na način, ki bi bil združljiv s temeljnimi načeli zaprošene države glede vročanja listin;

(b) je bila sodna odločba izdana na podlagi goljufije;

(c) bi bilo priznavanje ali izvrševanje očitno nezdružljivo z javnim redom zaprošene države, vključno s primeri, ko so posebni postopki, v katerih je bila izdana sodna odločba, nezdružljivi s temeljnimi načeli postopkovne pravičnosti navedene države, in primeri, ki so vključevali kršitve varnosti ali suverenosti navedene države;

(d) postopek na sodišču izvora je bil v nasprotju s sporazumom ali določitvijo v aktu o ustanovitvi trusta, v skladu s katerima bi moralo v zadevnem sporu odločati sodišče države, ki ni država izvora;

(e) sodna odločba ni skladna s sodno odločbo, ki jo je sodišče zaprošene države izdalo v sporu med istimi strankami, ali

(f) sodna odločba ni skladna s predhodno sodno odločbo, ki jo je sodišče druge države izdalo v sporu med istimi strankami v isti zadevi, kadar predhodna sodna odločba izpolnjuje pogoje, ki so potrebni za njeno priznavanje v zaprošeni državi.

2. Priznavanje ali izvrševanje se lahko odloži ali zavrne, če pred sodiščem zaprošene države poteka postopek med istimi strankami v isti zadevi, kadar:

(a) začne postopek pred sodiščem zaprošene države potekati pred postopkom pred sodiščem izvora in

(b) obstaja tesna povezava med sporom in zaprošeno državo.

Zavrnitev v skladu s tem odstavkom ne preprečuje naknadnega zahtevka za priznavanje ali izvrševanje sodne odločbe.

Člen 8

Predhodna vprašanja

1. Odločitev o predhodnem vprašanju se ne prizna ali izvrši v skladu s to konvencijo, če se nanaša na zadevo, za katero se ta konvencija ne uporablja, ali zadevo iz člena 6, o kateri je odločilo sodišče države, ki ni država iz navedenega člena.

2. Priznavanje ali izvrševanje sodne odločbe se lahko zavrne, če in kolikor je sodna odločba temeljila na odločitvi o zadevi, za katero se ta konvencija ne uporablja, ali o zadevi iz člena 6, o kateri je odločilo sodišče države, ki ni država iz navedenega člena.

Člen 9
Ločljivost

Priznavanje ali izvrševanje ločljivega dela sodne odločbe se odobri, kadar se zahteva priznavanje ali izvrševanje navedenega dela, ali pa se v skladu s to konvencijo lahko prizna ali izvrši le del sodne odločbe.

Člen 10
Odškodnina

1. Priznavanje ali izvrševanje sodne odločbe se lahko zavrne, če in kolikor sodna odločba dodeljuje odškodnino, vključno z eksemplarično ali kazensko odškodnino, ki stranki ne povrne dejanske izgube ali škode, ki jo je utrpela.

2. Sodišče, pri katerem je vložen zahtevek, upošteva, ali odškodnina, ki jo je dodelilo sodišče izvora, krije stroške v zvezi s postopkom in v kakšnem obsegu.

Člen 11
Sodne poravnave (transactions judiciaires)

Sodne poravnave (*transactions judiciaires*), ki jih je odobrilo sodišče države pogodbenice ali ki so bile sklenjene med postopkom pred sodiščem države pogodbenice in so izvršljive na enak način kot sodne odločbe, izdane v državi izvora, se v skladu s to konvencijo izvršijo na enak način kot sodne odločbe.

Člen 12
Dokumenti, ki jih je treba predložiti

1. Stranka, ki zahteva priznavanje ali izvršitev, predloži:

(a) popolno in overjeno kopijo sodne odločbe;

(b) če je bila izdana zamudna sodba, izvirnik ali overjeno kopijo listine, ki dokazuje, da je bila listina, s katero se je začel postopek, ali enakovredna listina vročena stranki, ki ni bila navzoča;

(c) vse listine, ki so potrebne za ugotovitev, da je sodna odločba veljavna ali, če je primerno, da je izvršljiva v državi izvora;

(d) v primeru iz člena 11, potrdilo sodišča (vključno s sodnim uradnikom) države izvora, da je sodna poravnava ali del te poravnave izvršljiv na enak način kot sodna odločba v državi izvora.

2. Če pogoji v sodni odločbi ne dopuščajo sodišču, pri katerem je vložen zahtevek, da preveri, ali so pogoji iz tega poglavja izpolnjeni, lahko navedeno sodišče zahteva katero koli potrebno listino.

3. Zahtevku za priznavanje ali izvrševanje je lahko priložena listina, ki je povezana s sodno odločbo in ki jo je izdalo sodišče (vključno s sodnim uradnikom) države izvora, v obliki, ki jo je priporočila in objavila Haaška konferenca o mednarodnem zasebnem pravu.

4. Če listine iz tega člena niso sestavljene v uradnem jeziku zaprošene države, jim je priložen overjen prevod v uradni jezik, razen če pravo zaprošene države določa drugače.

Člen 13
Postopek

1. Postopek za priznavanje, razglasitev izvršljivosti ali prijavo izvršitve in izvršitev sodne odločbe ureja pravo zaprošene države, razen če je v tej konvenciji določeno drugače. Sodišče zaprošene države ukrepa hitro.

2. Sodišče zaprošene države ne zavrne priznanja ali izvršitve sodne odločbe v skladu s to konvencijo, ker bi bilo treba priznanje ali izvršitev zahtevati v drugi državi.

Člen 14
Stroški postopka

1. Od stranke, ki v eni državi pogodbenici vloži zahtevo za izvršitev sodne odločbe, ki jo je izdalo sodišče druge države pogodbenice, ni dovoljeno zahtevati nobene oblike varščine ali depozita samo zato, ker je ta stranka tuj državljan ali ker nima stalnega prebivališča ali ker ne prebiva v državi, v kateri se zahteva izvršitev.

2. Za nalog za plačilo stroškov postopka, izdan v državi pogodbenici kateri koli osebi, ki je izvzeta iz zahtev glede varščine ali depozita v skladu z odstavkom 1 ali zakonodajo države, v kateri je bil postopek začet, se na zahtevo osebe, upravičene do plačila po tem nalogu, zagotovi izvršljivost v drugi državi pogodbenici.

3. Država lahko izjavi, da ne bo uporabljala odstavka 1, ali z izjavo določi, katera njena sodišča ne bodo uporabljala odstavka 1.

Člen 15
Priznavanje in izvrševanje v skladu z nacionalno zakonodajo

Ob upoštevanju člena 6 ta konvencija ne preprečuje priznavanja ali izvrševanja sodnih odločb v skladu z nacionalnim pravom.

POGLAVJE III − SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 16
Prehodne določbe

Ta konvencija se uporablja za priznavanje in izvrševanje sodnih odločb, če je v času začetka postopka v državi izvora veljala med navedeno državo in zaprošeno državo.

Člen 17
Izjave, ki omejujejo priznavanje in izvrševanje

Država lahko izjavi, da njena sodišča lahko zavrnejo priznavanje ali izvrševanje sodne odločbe, ki jo je izdalo sodišče druge države pogodbenice, če so imele stranke stalno prebivališče v zaprošeni državi in so bili razmerje med strankami ter vsi drugi elementi, pomembni v sporu, razen kraja sodišča izvora, povezani samo z zaprošeno državo.

Člen 18
Izjave v zvezi s posebnimi zadevami

1. Kadar ima država močan interes, da ne uporabi te konvencije za posebno zadevo, lahko ta država izjavi, da za navedeno zadevo ne bo uporabila konvencije. Država, ki da tako izjavo,

zagotovi, da izjava ni širša, kot je potrebno, in da je posebna zadeva, ki je izključena, jasno in natančno določena.

2. Ta konvencija se v zvezi z navedeno zadevo ne uporablja:

(a) v državi pogodbenici, ki je dala izjavo;

(b) v drugih državah pogodbenicah, v katerih se zahteva priznavanje ali izvrševanje sodne odločbe, ki jo je izdalo sodišče države pogodbenice, ki je dala izjavo.

Člen 19

Izjave v zvezi s sodnimi odločbami, ki se nanašajo na državo

1. Država lahko izjavi, da te konvencije ne bo uporabljala za sodne odločbe, ki izhajajo iz postopka, katerega stranka je:

(a) navedena država ali fizična oseba, ki deluje v imenu navedene države, ali

(b) vladna agencija navedene države ali fizična oseba, ki deluje v imenu take vladne agencije.

Država, ki da tako izjavo, zagotovi, da izjava ni širša, kot je potrebno, in da je izključitev iz področja uporabe jasno in natančno določena. Izjava ne razlikuje med sodnimi odločbami v postopkih pred sodiščem izvora, v katerih je toženec ali tožnik država, vladna agencija navedene države ali fizična oseba, ki deluje v imenu ene od njiju.

2. Priznavanje ali izvrševanje sodne odločbe, ki jo izda sodišče države, ki je dala izjavo v skladu z odstavkom 1, se lahko zavrne, če sodna odločba izhaja iz postopka, katerega stranka je država, ki je dala izjavo, ali zaprošena država, ena od njunih vladnih agencij ali fizična oseba, ki deluje v imenu ene od njih, v okviru, opredeljenem v izjavi.

Člen 20

Enotna razlaga

Pri razlaganju te konvencije se upoštevata njen mednarodni značaj in potreba po spodbujanju enotnosti pri njeni uporabi.

Člen 21

Pregled delovanja Konvencije

Generalni sekretar Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu v rednih časovnih presledkih poskrbi za pregled delovanja te konvencije, vključno z vsemi izjavami, in poroča Svetu za splošne zadeve in politiko.

Člen 22

Neenotni pravni sistemi

1. V zvezi z državo pogodbenico, v kateri se v različnih ozemeljskih enotah uporabljata dva ali več pravnih sistemov glede katere koli zadeve, ki je obravnavana v tej konvenciji:

(a) se vsako sklicevanje na pravo ali postopek države po potrebi razume kot sklicevanje na pravo ali postopek, ki velja v zadevni ozemeljski enoti;

(b) se vsako sklicevanje na sodišče ali sodišča države po potrebi razume kot sklicevanje na sodišče ali sodišča v zadevni ozemeljski enoti;

(c) se vsako sklicevanje na povezavo z državo po potrebi razume kot sklicevanje na povezavo z zadevno ozemeljsko enoto;

(d) se vsako sklicevanje na navezno okoliščino v zvezi z državo po potrebi razume kot sklicevanje na navezno okoliščino v zvezi z zadevno ozemeljsko enoto.

2. Ne glede na odstavek 1 država pogodbenica z dvema ali več ozemeljskimi enotami, v katerih se uporabljajo različni pravni sistemi, ni zavezana uporabljati te konvencije za primere, ki vključujejo samo take različne ozemeljske enote.

3. Sodišče v ozemeljski enoti države pogodbenice z dvema ali več ozemeljskimi enotami, v katerih se uporabljajo različni pravni sistemi, ni zavezano priznati ali izvršiti sodne odločbe druge države pogodbenice zgolj zaradi dejstva, da je bila sodna odločba priznana ali izvršena v drugi ozemeljski enoti iste države pogodbenice v skladu s to konvencijo.

4. Ta člen se ne uporablja za organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje.

Člen 23
Razmerje z drugimi mednarodnimi instrumenti

1. Ta konvencija se čim bolj razlaga tako, da je združljiva z drugimi pogodbami, ki veljajo v državah pogodbenicah, ne glede na to, ali so bile sprejete pred začetkom veljavnosti te konvencije ali pozneje.

2. Ta konvencija ne vpliva na pravico države pogodbenice, da uporabi pogodbo, sklenjeno pred začetkom veljavnosti te konvencije.

3. Ta konvencija ne vpliva na pravico države pogodbenice, da uporabi pogodbo, sklenjeno po začetku veljavnosti te konvencije, kar zadeva priznavanje ali izvrševanje sodne odločbe sodišča države pogodbenice, ki je tudi pogodbenica navedene pogodbe. Nobena določba druge pogodbe ne vpliva na obveznosti iz člena 6 do držav pogodbenic, ki niso pogodbenice navedene pogodbe.

4. Ta konvencija ne vpliva na uporabo pravil organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki je pogodbenica te konvencije, kar zadeva priznavanje ali izvrševanje sodne odločbe sodišča države pogodbenice, ki je tudi država članica organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, če:

(a) so bila pravila sprejeta pred sklenitvijo te konvencije ali

(b) so bila pravila sprejeta po sklenitvi te konvencije, kolikor ne vplivajo na obveznosti iz člena 6 do držav pogodbenic, ki niso države članice organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje.

POGLAVJE IV – KONČNE DOLOČBE

Člen 24
Podpis, ratifikacija, sprejetje, odobritev ali pristop

1. To konvencijo lahko podpišejo vse države.

2. Države podpisnice ratificirajo, sprejmejo ali odobrijo to konvencijo.

3. K tej konvenciji lahko pristopijo vse države.

4. Listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu se deponirajo pri Ministrstvu za zunanje zadeve Kraljevine Nizozemske, ki je depozitar Konvencije.

Člen 25

Izjave v zvezi z neenotnimi pravnimi sistemi

1. Če ima država dve ali več ozemeljskih enot, v katerih se glede zadev, ki so obravnavane v tej konvenciji, uporabljajo različni pravni sistemi, lahko izjavi, da se Konvencija uporablja za vse njene ozemeljske enote ali le za eno ali več takih enot. V taki izjavi se izrecno navedejo ozemeljske enote, za katere se uporablja Konvencija.

2. Če država ne da izjave v skladu s tem členom, se Konvencija uporablja za vse ozemeljske enote navedene države.

3. Ta člen se ne uporablja za organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje.

Člen 26

Organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje

1. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ki jo sestavljajo samo suverene države in je pristojna za nekatere ali vse zadeve, ki jih ureja ta konvencija, lahko podpiše, sprejme ali odobri to konvencijo ali k njej pristopi. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje ima v navedenem primeru pravice in obveznosti države pogodbenice, kolikor je organizacija pristojna za zadeve, ki jih ureja ta konvencija.

2. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje ob podpisu, sprejetju, odobritvi ali pristopu pisno obvesti depozitarja o zadevah, ki jih ureja ta konvencija in v zvezi s katerimi so države članice organizacije prenesle pristojnost na navedeno organizacijo. Organizacija nemudoma pisno obvesti depozitarja o vseh spremembah svoje pristojnosti, kakor je določena v najnovejšem obvestilu, predloženem v skladu s tem odstavkom.

3. Za namene začetka veljavnosti te konvencije se noben instrument, ki ga deponira organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ne upošteva, razen če organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje v skladu s členom 27(1) izjavi, da njene države članice ne bodo pogodbenice te konvencije.

4. Vsako sklicevanje na „državo pogodbenico“ ali „državo“ v tej konvenciji se po potrebi uporablja enako za organizacijo za regionalno gospodarsko povezovanje.

Člen 27

Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje kot pogodbenica brez svojih držav članic

1. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje lahko ob podpisu, sprejetju, odobritvi ali pristopu izjavi, da izvaja pristojnost v vseh zadevah, ki jih ureja ta konvencija, in da njene države članice ne bodo pogodbenice te konvencije, temveč jih bo zavezoval podpis, sprejetje, odobritev ali pristop organizacije.

2. Če organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje da izjavo v skladu z odstavkom 1, se vsako sklicevanje na „državo pogodbenico“ ali „državo“ v tej konvenciji po potrebi uporablja enako za države članice organizacije.

Člen 28

Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati prvi dan v mesecu po poteku obdobja, v katerem je mogoče predložiti uradno obvestilo v skladu s členom 29(2) glede druge države, ki je deponirala svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu iz člena 24.

2. Od tedaj začne ta konvencija veljati:

(a) za vsako državo, ki jo naknadno ratificira, sprejme, odobri ali pristopi k njej, prvi dan v mesecu po poteku obdobja, v katerem je mogoče predložiti uradno obvestilo v skladu s členom 29(2) glede navedene države;

(b) za ozemeljsko enoto, za katero ta konvencija velja v skladu s členom 25, potem ko je Konvencija začela veljati za državo, ki je dala izjavo, prvi dan v mesecu po poteku trimesečnega obdobja od uradne obvestitve o izjavi iz navedenega člena.

Člen 29
Vzpostavitev razmerij v skladu s Konvencijo

1. Ta konvencija velja med dvema državama pogodbenicama samo, če nobena od njiju ni uradno obvestila depozitarja o drugi v skladu z odstavkom 2 ali 3. Če ni takega uradnega obvestila, ima Konvencija med dvema državama pogodbenicama velja od prvega dne v mesecu po poteku obdobja, v katerem se lahko predložijo uradna obvestila.

2. Država pogodbenica lahko depozitarja v 12 mesecih po datumu uradnega obvestila depozitarja iz člena 32(a) uradno obvesti, da ratifikacija, sprejetje, odobritev ali pristop druge države nima učinka vzpostavitve razmerja med državama v skladu s to konvencijo.

3. Država lahko depozitarja ob deponiranju listine v skladu s členom 24(4) uradno obvesti, da njena ratifikacija, sprejetje, odobritev ali pristop nima učinka vzpostavitve razmerja z državo pogodbenico v skladu s to konvencijo.

4. Država pogodbenica lahko kadar koli prekliče uradno obvestilo, ki ga je izdala v skladu z odstavkom 2 ali 3. Tak preklic začne veljati prvi dan v mesecu po poteku trimesečnega obdobja po datumu uradnega obvestila.

Člen 30
Izjave

1. Izjave iz členov 14, 17, 18, 19 in 25 se lahko dajo ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu ali kadar koli zatem in se lahko kadar koli spremenijo ali prekličejo.

2. O izjavah, spremembah in preklicih je uradno obveščen depozitar.

3. Izjava, dana ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, začne učinkovati sočasno z začetkom veljavnosti te konvencije za zadevno državo.

4. Izjava, dana pozneje, in vsaka sprememba ali preklic izjave začnejo učinkovati prvi dan v mesecu po poteku trimesečnega obdobja od datuma, ko je depozitar sprejel uradno obvestilo.

5. Izjava, dana pozneje, in vsaka sprememba ali preklic izjave se ne uporablja za sodne odločbe, ki izhajajo iz postopka, ki že teče pred sodiščem izvora, ko izjava začne veljati.

Člen 31
Odpoved

1. Država pogodbenica te konvencije lahko konvencijo odpove z uradnim pisnim obvestilom depozitarju. Odpoved je lahko omejena na nekatere ozemeljske enote neenotnega pravnega sistema, za katere se uporablja ta konvencija.

2. Odpoved začne učinkovati prvi dan v mesecu po poteku dvanajstmesečnega roka od datuma, ko je depozitar prejel uradno obvestilo. Kadar je v uradnem obvestilu določen daljši rok za začetek učinkovanja odpovedi, odpoved začne učinkovati po preteku takega daljšega obdobja po datumu, ko je depozitar prejel uradno obvestilo.

Člen 32

Uradna obvestila depozitarja

Depozitar uradno obvesti članice Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu ter druge države in organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki so podpisale, ratificirale, sprejele ali odobrile to konvencijo ali pristopile k njej v skladu s členi 24, 26 in 27, o naslednjem:

(a) podpisih, ratifikacijah, sprejetjih, odobritvah in pristopih iz členov 24, 26 in 27;

(b) datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu s členom 28;

(c) uradnih obvestilih, izjavah, spremembah in preklicih iz členov 26, 27, 29 in 30 ter

(d) odpovedih iz člena 31.

V potrditev tega so spodaj podpisani, ki so bili za to pooblaščeni, podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Haagu 2. julija 2019 v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta obe besedili enako verodostojni, v enem samem izvodu, ki se deponira v arhivih Vlade Kraljevine Nizozemske in katerega overjena kopija se pošlje po diplomatski poti vsaki podpisnici Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu v času njene dvaindvajsete seje in vsaki drugi državi, ki je sodelovala na navedeni seji.